

Indijska pravljica.

Na velikem palmovem listu so bile razpršene tri kaplje. V svitu mesečnih žarkov, ki so prodirali skozi čudolepo zeleno goščavo, so se svetile kakor trije demanti. In vsaka teh treh kapelj se je imela za najlepšo, pa so se prepirale med seboj, katera je med njimi najkrasnejša.

Tisti čas je šel po gaju indijski bog, mladi in zali strelec Aua. Slišal je spor, pa je sklenil, da razsodi med tistimi tremi kapljami.

»Povej mi, odkod si?« je vprašal prvo.

»Jaz sem iz morja,« je odgovorila prva kaplja.

»Vstala sem iz slanega morskega vala, v katerem se je zrcalilo nebo. Ponoči me je utrgal veter in zanesel sem v gozdno goščavo.«

»Jaz sem,« je rekla druga, »kaplja sreče. Solza sem, ki je kanila iz oči materi, ko je našla svojega ljubega sina.«

»Odkod si pa ti?« je vprašal bog Aua tretjo kapljo, ki je tiho in ponižno molčala.

»Jaz sem,« je navsezadnje odgovorila ta, »jaz sem kaplja potu, navadna kaplja potu, ki je padla s čela človeku, ki je delal v gozdu.«

Bog Aua jo je vzel v lepo, temno svojo dlan ter jo poslal k temnomodremu nebu.

»Pojdi,« je dejal, »postavim te med tvoje sestre — med zvezde,« in jo je pripel na obok nebeški.

